

Иако би легитимност власти и легитимност политичког (државног) поретка требало да стоје у сагласности, дешава се да то није увек тако јер се не поклапају аутоматски. Тако је могуће да један политички поредак буде легитиман, али да они који у њему врше власт нису легитимни. Легитимност власти се поставља само у оквирима демократског политичког поретка, док у аутократским режимима нема говора о било каквом оправдању аутократске владавине. У демократском политичком поретку се легитимност власти изводи из начела народне суверености и ту они који управљају – владају имају легитимност само ако изражавају вољу народа, уживају подршку народа, а свака другачија власт која нема ту подршку и пристанак народа – ма како да се камуфлира и ствара привид демократичности, није и не може да буде легитимна, већ само нелегитимна или мање од тога – квазилегитимна.

ГЛАВА ТРЕЋА

ОБЛИЦИ ОРГАНИЗОВАЊА ДРЖАВНЕ ВЛАСТИ I ТЕОРИЈА О ОДНОСИМА ДРЖАВНИХ ВЛАСТИ

Од постанка модерне државе (XVI века па до данас) и у уставној теорији али и пракси стално је актуелно питање какви односи треба да постоје између појединих државних власти (функција). Као што се зна (из теорије државе и права), све данашње државе су тако организоване да се у њима врше три најважније функције власти: законодавна, извршна и судска. Зато је немогуће замислити једну државу која би имала само једну или другу, а не све три функције власти па је и важно како су те власти (или функције) организоване у хоризонталном смислу. Под том хоризонталном организацијом државне власти се подразумевају одређена начела политичке организације и институционални аранжмани који се примењују у успостављању међусобних односа три гране сваке државне власти: законодавне (легислативе), извршне (егzekутиве) и судске (јудикатуре). Још простије речено, ова хоризонтална организација власти тражи да се утврди који орган, на који начин и у којој мери врши или учествује у вршењу постојећих функција државне власти и то пре свега законодавне и извршне. Тако се основни проблем теорија о односима и облицима државне власти своди на питање односа законодавне и извршне власти. Односи ових власти су у центру разматрања с обзиром да су оне